

สำเนา

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๗๓๒/๒๕๔๘

คำสั่งที่ ๙๗๗/๒๕๔๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓๐ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

{	ระหว่าง	ห้างหุ้นส่วนจำกัด บางกอก อินฟินิตี้ แมนเนจเม้นท์	ผู้ฟ้องคดี
		บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๖๓/๒๕๔๗ หมายเลขแดงที่ ๑๒๒๓/๒๕๔๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดให้มีการยื่นซองประกวดราคาเพื่อคัดเลือกผู้ประกอบการในการเข้าประกอบกิจการให้บริการเช่าลานจอดรถยนต์ ภายในบริเวณลานจอดรถยนต์ท่าอากาศยานเชียงใหม่ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ได้มีการประกาศผลคัดเลือก ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการคัดเลือก เนื่องจากเป็นผู้เสนอผลตอบแทนสูงสุดให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี จากนั้นในวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๕ และวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีให้ไปทำสัญญาอนุญาตให้ประกอบกิจการให้บริการลานจอดรถยนต์ และสัญญาเช่าพื้นที่ ณ

/งานบริหาร...

งานบริหารทั่วไป ท่าอากาศยานเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ภายในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๕ เพราะผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดทำเอกสารสัญญาอนุญาตให้ประกอบกิจการให้บริการ ลานจอดรถยนต์ และสัญญาเช่าพื้นที่เสร็จเรียบร้อยแล้ว ในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในสัญญาอนุญาตให้ประกอบกิจการลานจอดรถยนต์และสัญญาเช่าพื้นที่ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดเตรียมเอกสารสัญญาทั้งสองฉบับไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ฟ้องคดี ได้ลงนามในสัญญาก่อนแต่เพียงฝ่ายเดียว ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีจะลงนามในสัญญาในภายหลัง ณ ที่ทำการกรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นประมาณ ๑ เดือน ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับหนังสือสัญญา คู่ฉบับจากผู้ถูกฟ้องคดี สัญญาทั้งสองฉบับดังกล่าวมีผลตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบสัญญาทั้งสองฉบับดังกล่าวแล้ว เห็นว่า เป็นสัญญาที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้เปรียบเทียบสมควรและเป็นข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม โดยสัญญา อนุญาตให้ประกอบกิจการลานจอดรถยนต์ ณ ท่าอากาศยานเชียงใหม่ สัญญาที่ ชม. ๑-๐๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ มีประเด็นที่ไม่เป็นธรรมคือ ข้อ ๒.๓ กำหนดว่า หากผู้ประกอบการผิดนัดการชำระเงินที่จะต้องชำระให้ผู้ถูกฟ้องคดีตามสัญญานี้ ผู้ประกอบการยินยอมชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อเดือน ของจำนวนเงินที่ค้างชำระ เศษของเดือนให้คิดเป็น ๑ เดือน ความในข้อนี้ให้ผู้ประกอบการ ยอมรับว่า เป็นส่วนหนึ่งต่างหากไม่กระทบถึงสิทธิบอกเลิกสัญญา และเรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ จากผู้ถูกฟ้องคดี ข้อ ๕ การใช้สิทธิบอกเลิกสัญญา กำหนดว่า ข้อ ๕.๑ ในระหว่างอายุ สัญญานี้ หากผู้ถูกฟ้องคดีมีความประสงค์บอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดอายุสัญญา ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ ก็ให้สิทธิกระทำได้ แต่ต้องบอกกล่าวเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการ ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน โดยผู้ประกอบการสัญญาว่าจะไม่ฟ้องหรือเรียกร้อง ค่าเสียหายใด ๆ จากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสิ้น อนึ่ง หากผู้ประกอบการมีความประสงค์จะขอมอก เลิกสัญญาก่อนครบกำหนดอายุสัญญาที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ ก็มีสิทธิกระทำได้แต่ต้อง บอกกล่าวเป็นหนังสือให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน โดยผู้ประกอบการ จะต้องไม่มีหนี้สินค้างชำระต่อผู้ถูกฟ้องคดี ข้อ ๕.๒ เว้นไขข้อหนึ่งข้อใดของสัญญานี้ ถือเป็นสาระสำคัญ ถ้าปรากฏว่าผู้ประกอบการได้กระทำหรืองดเว้นการกระทำใด ๆ

/อันเป็นการ...

อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อหนึ่งข้อใดหรือมีเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีเชื่อได้ว่าผู้ประกอบการไม่สามารถประกอบกิจการตามสัญญาให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี หรือตกเป็นบุคคลล้มละลายก็ดี ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิบอกเลิกสัญญานี้ได้ทันที และผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจบอกเลิกกิจการตามสัญญานี้ให้ผู้อื่นประกอบกิจการต่อจากผู้ประกอบการได้ โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายหรือมีสิทธิริบหลักประกันสัญญาตามข้อ ๔ ได้อีกด้วย ข้อ ๖ การปฏิบัติเมื่อสัญญาสิ้นสุด กำหนดว่า ข้อ ๖.๑ เมื่อครบกำหนดอายุสัญญาหรือผู้ถูกฟ้องคดีหรือผู้ประกอบการบอกเลิกสัญญาตามข้อ ๕ แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าสัญญานี้เป็นอันระงับสิ้นสุดลงทันที ผู้ประกอบการต้องรีบจัดการรื้อถอนหรือขนย้ายทรัพย์สินของผู้ประกอบการออกจากพื้นที่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอนุญาตให้ผู้ประกอบการใช้เป็นสถานที่ประกอบกิจการตามสัญญา และส่งมอบพื้นที่คืนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดอายุสัญญาหรือนับถัดจากวันที่บอกเลิกสัญญาแล้วแต่กรณี ข้อ ๖.๒ หากผู้ประกอบการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อ ๖.๑ ผู้ประกอบการยินยอมให้ผู้ถูกฟ้องคดีเข้าครอบครองพื้นที่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีรื้อถอนหรือขนย้ายทรัพย์สินของผู้ประกอบการออกจากพื้นที่ได้ โดยผู้ประกอบการยินยอมชดใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าวตามจำนวนที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้จ่ายไป และหากมีความเสียหายเกิดขึ้นไม่ว่ากรณีใด ผู้ประกอบการจะไม่เรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ จากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสิ้น สำหรับสัญญาเช่าพื้นที่ ณ ท่าอากาศยานเชียงใหม่ สัญญาที่ ชม. ๒-๐๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ก็มีข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมในลักษณะเช่นเดียวกันในเรื่องค่าตอบแทนการเช่าและวิธีการชำระ ตามข้อ ๑.๓.๗ เรื่อง การเลิกสัญญาตามข้อ ๑.๖ และเรื่องการส่งมอบสถานที่เช่าที่ดินตามข้อ ๑.๗ ด้วยเหตุแห่งสัญญาสำเร็จรูปที่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้กำหนดขึ้นแต่เพียงฝ่ายเดียวและเป็นข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมผิดปกติประเพณีของสัญญา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้เปรียบผู้ฟ้องคดีเกินสมควร

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาว่า ข้อสัญญาตามสัญญาที่ ชม. ๑-๑๐/๒๕๔๕ ข้อ ๒.๓ ข้อ ๕ และข้อ ๖ และข้อสัญญาตามสัญญาที่ ชม. ๒-๐๑/๒๕๔๕ ข้อ ๑.๓.๗ ข้อ ๑.๖

/และข้อ ๑.๗...

และข้อ ๑.๗ ตกเป็นโมฆะโดยให้มีผลใช้บังคับเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี และให้
ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าธรรมเนียมศาลและค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้
ศาลพิพากษาว่าข้อสัญญาตามสัญญา ที่ ชม. ๑-๐๑/๒๕๔๕ ข้อ ๒.๓ ข้อ ๕ และข้อ ๖
และข้อสัญญาตามสัญญาที่ ชม. ๒-๐๑/๒๕๔๕ ข้อ ๑.๓.๗ ข้อ ๑.๖ และข้อ ๑.๗
ตกเป็นโมฆะโดยให้มีผลใช้บังคับเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี นั้น มิใช่เป็น
การขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินหรือกระทำการหรืองดเว้นกระทำการ
ตามข้อตกลงในสัญญาที่พิพาทกัน กรณีจึงเป็นเรื่องที่ศาลไม่อาจกำหนดค่าบังคับ
ตามนัยมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดี
ปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และโดยที่ไม่มีบทบัญญัติใดในพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้อำนาจศาลสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดี
ชดใช้ค่าธรรมเนียมศาลและค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดี ศาลจึงไม่อาจมีคำสั่งตามคำขอของ
ผู้ฟ้องคดีได้ การที่ศาลได้มีคำสั่งรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาโดยผิดหลง
เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณา
ที่รับคำฟ้องไว้พิจารณา รวมทั้งกระบวนการอื่น ๆ ที่ต่อเนื่องภายหลังจากนั้นทั้งหมด
ตามข้อ ๗ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วย
วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ และมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา
พร้อมทั้งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้
พิจารณา ความว่า การที่ผู้ฟ้องคดีขอให้สัญญาและหรือข้อสัญญาเป็นโมฆะเท่ากับเป็น
การขอให้ศาลปกครองพิพากษาหรือมีคำสั่งคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองที่
ผู้ฟ้องคดีกล่าวถึงตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ
วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งศาลปกครองมีอำนาจกำหนดค่าบังคับตาม
มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) คือให้ชดใช้เงินและงดเว้นกระทำการขององค์กรฝ่ายปกครอง

/ตามพระราชบัญญัติ...

ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวมาแล้วข้างต้นและตามมาตรา ๗๒ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดให้ศาลปกครองนำเอาการบังคับคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งคำว่า ละเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๕) ก็มีความหมายอย่างเดียวกับคำว่า งดเว้นกระทำการ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) ยิ่งกว่านั้นมาตรา ๒๘๔ วรรคแรก แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ได้มีการบัญญัติค่าฤชาธรรมเนียมในคดี และค่าธรรมเนียมในการบังคับคดี ประกอบกับ มาตรา ๑๖๑ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ได้บัญญัติให้ค่าฤชาธรรมเนียมรวมถึงค่าทนายความด้วย ก่อนที่องค์กรฝ่ายปกครองจะมีการทำสัญญาทางปกครองฉบับที่กล่าวขึ้นนี้้องค์กรฝ่ายปกครองได้มีการกระทำอื่นใดที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยไม่สุจริต ทั้งยังเป็นการสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร และกฎหรือคำสั่งเหล่านี้ได้นำมากำหนดไว้ในสัญญาทางปกครอง ดังนั้นศาลปกครองจึงมีอำนาจพิจารณาพิพากษา ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และสามารถมีคำบังคับตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) ประกอบกับมาตรา ๗๒ วรรคสอง คือ ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำบังคับให้มีเงื่อนไขซึ่งมีผลบังคับในอนาคตได้ โดยศาลปกครองต้องตระหนักถึงการบริหารของฝ่ายปกครองที่ว่า องค์กรฝ่ายปกครองต้องเคารพกฎเกณฑ์ที่ตนสร้างขึ้น ผู้ฟ้องคดีไม่ต้องการให้องค์กรฝ่ายปกครองนำสัญญาสำเร็จรูปซึ่งเป็นสัญญาที่ไม่เป็นธรรมไปใช้อีกต่อไป จึงขอให้ศาลรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาต่อไป

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า สัญญาอนุญาตให้ประกอบกิจการลานจอดรถยนต์ ณ ท่าอากาศยานเชียงใหม่ สัญญาที่ ชม. ๑-๐๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ และสัญญาเช่าพื้นที่ ณ ท่าอากาศยานเชียงใหม่ สัญญาที่ ชม. ๒-๐๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีมีลักษณะเป็นสัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะและเป็นประโยชน์โดยตรงต่อประชาชนที่มาใช้บริการ ณ ท่าอากาศยานเชียงใหม่ เป็นสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่ง

/พระราชบัญญัติ...

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ซึ่งมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๘ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีค่าบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดค่าบังคับในกรณีที่มีการฟ้องคดีเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองโดยสั่งให้ชำระเงินหรือให้ส่งมอบทรัพย์สินหรือให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำ โดยจะกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขอื่น ๆ ไว้ด้วยก็ได้ การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลพิพากษาว่าข้อสัญญาทั้งสองฉบับดังกล่าวตกเป็นโมฆะ โดยให้มีผลใช้บังคับเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี ซึ่งจากคำฟ้องไม่ปรากฏข้อพิพาทอันเกิดจากสัญญาทั้งสองฉบับดังกล่าว กรณีจึงยังไม่มีมูลคดีอันเกิดจากสัญญาทั้งสองฉบับแต่อย่างใด อีกทั้งมิใช่เป็นการขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินหรือให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำตามข้อตกลงในสัญญาที่พิพาทกัน จึงเป็นคำขอที่ศาลไม่อาจกำหนดค่าบังคับให้ได้ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ การกล่าวอ้างว่าเป็นข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมในสัญญาทางปกครอง ซึ่งเป็นสัญญาที่มีลักษณะพิเศษที่มุ่งให้บริการสาธารณะบรรลุผล จึงฟังไม่ขึ้น และการที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า มาตรา ๗๒ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้นำการบังคับคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคดีความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม นั้น หมายความว่า การนำหลักการและรายละเอียดของกฎหมายอื่นที่อ้างถึงมาใช้บังคับเพื่อให้ดำเนินการตามกฎหมายหลักหรือแม่บทบรรลุผล แต่ทั้งนี้ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับเจตนารมณ์และหลักการของกฎหมายที่กำหนดให้มีการอนุโลมนำมาใช้ ดังนั้น เมื่อยังไม่มีมูลคดีอันเป็นข้อพิพาท

/ตามสัญญา...

ตามสัญญาและคำขอของผู้ฟ้องคดีไม่ต้องด้วยบทบัญญัติในมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความนั้น ชอบแล้ว

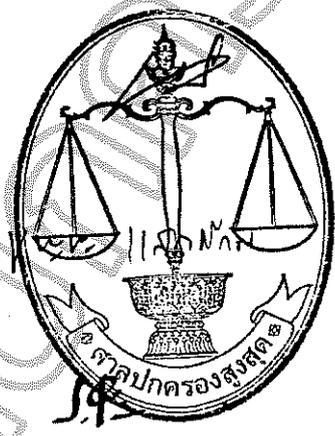
จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายเกษม คมสัจด์ธรรม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายดำริ วัฒนสิงหะ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายชาญชัย แสงศักดิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายปรีชา ชวลิตธำรง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวิชัย ชื่นชมพูนุท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

